

יוסף זוסדי ורחל

נערך ויוצא לאור ע"י "חסדי דרחה" (בהשגחת כולל "חוני המעל")
 העלון לע"ג אבי מורי ר' יוסף בר אסתר סויסה ז"ל שנלב"ע ביום י' סיון התשנ"ב
 ואימי מורתי רחל בת איזיה סויסה ע"ה שנלב"ע ביום כ"ז מרחשון התשע"ז

מתפללים

שבת כה' אלול ה-תשפ"ד
 פרשה: נצבים-וילך
 הפטרה: שוש אשיש

המולד יום ששי
 בשעה: 5:49 ו- 13 חלקים

הדלקת נרות - 18:09
 צאת השבת - 19:00
 ר"ת: 19:42

הדלקת נרות בשבת הבאה 18:01

האזינו	נצבים-וילך	עמוד השחר:
5:27	5:23	5:23
5:34	5:30	5:30
6:38	6:34	6:34
12:29	12:32	12:32
12:58	13:02	13:02
18:20	18:30	18:30

ישמח במשיח
 "ישמח ה' במעשיו".
 "שמח" לא נאמר, כי עדיין לא היה העולם בטובו, ולכן נאמר "ישמח", בלשון עתיד, שדבר זה יקויים בביאת משיח-צדקנו. רמז לדבר - האותיות "שמח" הן גם אותיות "משיח".

העלון לרפואת מנשה בר דוד ובדוריה מרת אחותי דינה בת רחל ולע"ג חמי"ר שלום בר שמחה ז"ל חמותי מרים בת רחל ע"ה הרופא הקדוש את העלון או חלקו בטל... 052-5079555

האחדות והשלום - סגולה לזכות בדין!

"אתם ניצבים היום כולכם לפני ה' אלוקיכם". ידועים דברי הזוהר הקדוש: "היום" - זה ראש השנה" בראש השנה, נתייצב כולנו לפני הבורא למשפט ומדוע "היום" פירושו ראש השנה? משום ש"היום", ה-ה-הקובע ביותר בשנה. וברור, שהיום הקובע ביותר בשנה הוא ראש השנה, שהרי בו נקבעים כל המאורעות של השנה הבאה: מי לחיים, לאושר, לכבוד, לפרנסה, ומי חלילה וחס, לא יזכה בדין!

"אתם ניצבים היום - כולכם". איך אפשר להתייצב ולעמוד ולזכות בדין? על ידי אחוה ואחדות. כאיש אחד בלב אחד: "ראשיכם, שנשיכם, זקניכם ושומריכם, כל איש ישראל!" הצדיק רבי דוד מלבוב אמר: "אם יהיו כל ישראל עושים יד אחת - היא תניע אל כפא הכבוד, ותוכל להוריד משם את כל ההשפעות הטובות!"

אם ישראל באחדות, אין המקטרג שולט בהם. כי עם ישראל עם קדוש ונפלא הוא. ואם האדם נכלל בו ואינו מוציא את עצמו מן הכלל, הריהו מוגן!

"ועל כן", אומר האלשיך הקדוש, "הקפידו רבותינו ז"ל על תפלת הימים הנוראים שתהיה באהבת שלום בין איש ובין רעהו, לשתקובל תפלתם. שאז השטן אומר: מי כעמד ישראל שהם כמלאכי השרת, שאין בהם קנאה ושנאה".

על כן, אין להמתין עד לערב יום הכיפורים כדי להתפייס, למחול ולסלוח. רצוי להתפייס ולהשלים ולהתאחד עוד לפני ראש השנה הבא עלינו לטובה.

לשנה טובה תכתבו ותחתמו

"ההלואה שהושבה במלואה" ג'

השניים נפרדו לשלום, והערבי יצא מביתו של הקונסול אל עבר אחת מגינות הירק שהיו לו בפאתי חאלב, שם היו לו כמה עניינים לסדר. השעה הייתה כבר מאוחרת, שעת ערב עם דמדומי חמה, והסוחר מהלך בשבילים שבין ערוגות הכרוב, בודק את איכותם, האם ראויים הם כבר למכירה בשווקי העיר בימים הקרובים. צרור הכסף שבחיקו הכביד עליו כשהתכופף שוב ושוב לבדוק את טיבם של הכרובים, והוא הוציא את הצרור מחיקו והניחו על אחד מהכרובים שצמח לצידו.

כיון שטרוד היה בעניינים של ראשי הכרוב הרבים שצמחו בגינתו רחבת הידיים, פרח מזכרונו כל עניינו של צרור הכסף שלוהה הקונסול, ולאחר שסיים את ענייניו בשדה חזר לביתו עייף ביותר, ועד מהרה נכנס למיטתו ושקע בשינה עריבה, עליה אמרו שהיא טובה לו וטובה לעולם.

בבוקר השכם ביקש הערבי להשתעשע בצרור הכסף שקיבל מהקונסול, אך מה גדולה הייתה אכזבתו בראותו כי צרור הכסף איננו. הוא חיפש את הצרור שוב ושוב, אך הצרור נעלם. לאחר שאימץ את ראשו שוב ושוב נזכר הערבי את אשר אירע עם הצרור: אמש בשעת בין הערבים הוא הוציא את הצרור מחיקו והניחו היכן שהוא בגינת הירק. במהירות רבה רץ אל גינת הירק, הסתובב בין ערוגות הכרוב, חיפש ופשפש בחורים ובסדקים, אך העלה חרס בידיו: צרור הכסף נעלם כאילו בלעה אותו האדמה, פשוטו כמשמעו.

הערבי חשד בעובדי הגינה שנתנו עינם בכסף לא להם אך לא היה בידו כל אפשרות להוכיח זאת, והוא חזר לביתו במפח נפש כשהוא מחרף ומגדף את הפועלים שחמדו את הכסף לעצמם. אולם האמת הייתה שונה: איש מהפועלים לא לקח את הכסף, שכן הצרור עדיין היה מצוי בגינה אלא שהסוחר לא יכול היה לראות אותו מסיבה מעניינת ביותר: טבעו של ירק הכרוב הוא שעליו נפתחים עם רדת החשיכה והם מתפשטים להם בשעות הלילה. עם זריחת החמה, עלי הכרוב נסגרים מאליהם. כך טבע הכרוב, דבר יום ביומו. מה שאירע אפוא הוא שהערבי הניח את צרור הכסף בתוך עלי הכרוב כשהוא היה פתוח לרווחה, אלא שעם בוקר נסגר הכרוב ובתוכו נשאר חבוי צרור הכסף.

מדי יום ביומו בעונה זו היו הפועלים משוטטים בין הערוגות של הכרוב, וכל כרוב גדול ובשל שהיו מוצאים, היו מביאים אותו אל הסוחרים הירקנים בשוק המקומי שהיו מציעים אותו למכירה לקהל הרחב. גם באותו היום הבחינו הפועלים בכרוב הגדול, זה שבין עליו היה טמון צרור הכסף, וראו כי הוא מוכן לאכילה וראוי לשיווק. הם מיהרו לקחתו יחד עם כרובים בשלים נוספים והביאוהו אל אחד הירקנים הגדולים בשוק שהיה מחבב סחורה משובחת כעין זו.

העלון לרפואת והצלחת אליעזר אלקיים וכל משפחתו ישלם ה' פעולם אמן

הודעות מרכז "for son" פתוח בימים: א - ה ...פלא... 052-5079555
 צרכי החג למען משפחות נצרכות
 כמידי שנה לקראת החגים אנו מחלקים מצרכי מזון למשפחות נזקקות. פונים אנו אליכם תושבי הצור והסביבה, להיות שותפים במצוה גדולה זאת ולהכניס את שמחת החג לבתים אלו. כל תרומה שתקבל בכרבה. יהי רצון שזכות המצוה תגן עליכם, ותזכו לכל מילי דמיטב אמן.
 מי שרוצה לתרום נא לפנות לפלפון... 050-5919251

מנויים: לקבלת העלון חינם במייל מידי שבוע שלח את המייל שלך למייל: SVISSA8@GMAIL.COM

www.ynet.co.il

חובות ופדוטה

יציאה לדרך, קביעת סעודה ותענית בערב שבת
ההלכות מספר "הלכה ברורה" להרה"ג דוד יוסף שליט"א

קביעת סעודה בערב שבת

1. בדין האמור לעיל בסעיף הקודם, שמצוה להמנע מלקבוע סעודה בערב שבת החל משלש שעות קודם שקיעת החמה, יש לחשב שעות אלו בשעות זמניות, דהיינו שיש לחלק את שעות היום מזריחת השמש ועד שקיעתה לשנים עשר חלקים שווים, וכל חלק נחשב לשעה זמנית. ומכל מקום בימות החורף הקצרים ראוי להמנע מלקבוע סעודה החל משלש שעות רגילות קודם שקיעת החמה.

אכילת סעודת מצוה בערב שבת

1. אסור לעשות סעודת נישואין בערב שבת. ומכל מקום מותר לעשות עצם הנישואין בערב שבת, ולהכין הסעודה בערב שבת על מנת לעשותה בשבת.

ויש מהאשכנזים שנהגו להקל לעשות סעודת נישואין בערב שבת, כל שעצם הנישואין היו בערב שבת, ויש להם על מה שיסמוכו. ומכל מקום יזהרו לסיים הסעודה בשעה מוקדמת, וכן יזהרו שלא יבואו לידי שכרות, כדי שיוכלו לקיים מצות סעודת שבת בליל שבת כראוי, ולא יבואו לידי ביטול מצות עונג שבת.

ומותר לעשות מסיבת שידוכין (תנאים) בערב שבת, ובלבד שיעשו המסיבה בלא סעודה של פת.

2. מותר לעשות סעודת ברית מילה וסעודת פדיון הבן שחלו בערב שבת. ומכל מקום לכתחלה יקדימו לעשות את סעודת המילה או סעודת הפדיון קודם שיעברו תשע שעות מתחלת היום. ובדיעבד אם לא עשו כן מותר להתחיל הסעודה אחר תשע שעות מתחלת היום. וטוב שיקדימו לעשות הסעודה בשעות הבוקר קודם חצות היום. וּמכל מקום לענין פדיון הבן אם חל ליל ל"א ללידתו ביום חמישי בערב, נכון יותר שיעשו הפדיון ביום חמישי בערב, כיון שלדעת מרן השלחן ערוך (יורה דעה סימן שה סעיף יא) זמן פדיון הבן הוא בליל ל"א ללידתו אפילו באופן שעדיין לא עבר חודש ירח מלא, שהוא עשרים ותשעה ימים ושתיים עשרה שעות ותשע"ג חלקים.

וכשעושה תשובה ועוסק בתורה ובמצוות, עושה הכל בהתלהבות וחשק גדול מפני שיודע היטב ענין ההתלהבות, מה שאין כן הצדיק שלא הכיר זה מעולם. ועוד מפני שאצל הצדיק נעשו מעשים טובים ולימוד תורה הרגל, ואינו עושה כל כך בהתלהבות, אבל הבעל תשובה אצלו הוא דבר חדש, ועוד, אם לא יעשה מתוך התלהבות יפול ממדרגתו, לכן מן ההכרח הוא לו לעבוד בוראו יתברך שמו בהתלהבות גדולה.

את אשר פה עימנו עומד היום" כתב רבינו מנחם עזריה מפאנו זצ"ל, שיש לרקדק ולראות, שעל דורו דור דעה, אמר משה רבינו ע"ה, "את אשר פה עימנו עומד היום", עומד, משמעו ניצב מבוסס ומושרש באמונתו והשגותיו. אבל "את אשר איננו פה עימנו היום" – לא כתב "ניצב", ולא "עומד", כל לא כל הדורות הבאים יהיו מבוססים ומושרשים, עומדים וניצבים...

"והתברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי" ו"התברך בלבבו לאמר שלום יהיה לי, כי בשרירות לבי אלך, למען ספות הרוזה את הצמאה". מה פשר המלים "למען ספות הרוזה את הצמאה"? פירש רבינו האברבנאל זצ"ל, שהוא משל נפלא להלך רוחו של החוטא. יודע הוא שה' הוא האלוקים, אם כן כיצד מלאו ליבו למרוד בו ולחטוא? אלא מה, אומר הוא בליבו: אם יש לאדם שדות רבים הזקוקים להשקיה, וביניהן חלקת שדה רוויה, שאינה זקוקה עתה למים, אין ספק, שכאשר ישקה את כל שדותיו, ממילא תושקה גם החלקה הרוויה. כך – חושב בליבו החוטא – יהיה אף עימי. הואיל וכל עם ישראל שומרים תורה ומצוות ונהנים משיפוע של הקב"ה, יגיע מן השפע הזה אף אלי, למרות שלא אהיה זכאי לו...

ואמר לו הקב"ה, שלא ימצא מיסתור בתוך הכלל, "כי אז יעשן אף ה' וקינאתו באיש ההוא", ויקבל חלילה את עונשו בפרטות. על כן מוטב שישמור תורה ויקיים מצוות ויזכה לרוב טובה בתוך כלל ישראל.

"אתם נייצלים היום כלכם" זהו שאמר הכתוב "הפוך רשעים ואינם, ובית צדיקים יעמוד" כל זמן שהקב"ה מסתכל במעשיהם של רשעים ומהפך בהם, אין להם תקומה, הפך במעשיהם של דור המבול ולא היתה להם תקומה, הפך במעשיהם של אנשי סדום ולא היתה להם תקומה, של מצרים ולא היתה להם תקומה, של בבל ולא היתה להם תקומה, אבל ישראל נופלים ועומדים, כלומר תמיד תמצא מידת הרחמים זכות להמליץ שכן אין יהודי שהוא רע בשורשו וכשהופכים ונוברים, מתגלה הטוב שבו ומי מעקב? היצר הרע, ואנו מוכרעים לכך זכות.

"הנסתרות לה' אלקינו והנגלות לנו ולבנינו" אפשר לרמוז שצריך האדם בעשותו המצוות או בעוסקו בתורה שיהיו פיו וליבו שווים שזהו העיקר, אבל אם מעשיו משפה ולחוץ לריק יגע, וזהו שאומרים כל יום בתפילה לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר כבגלוי, ועל זה צריך להיות האדם זהיר ביותר. וזה שאמר הכתוב "הנסתרות לה' אלוקיננו" דהיינו המחשבות שאין מכיר בהם כי אם ה' אלוקיננו "והנגלות" שהם המעשים שניגלים לנו ולבנינו צריך האדם לשתף שניהם כדי לעשות את כל דברי התורה הזאת שלא שייך קיום התורה והמצוות כי אם כשיהיו הפה והלב שוין. עוד ל"ה' א-לוקיננו ו-הנגלות ל-נו ר"ת אלול שבחודש אלול צריך האדם להתעורר ולשוב בתשובה שהוא עת רצון לקבלת התשובה.

"ועבתי על ה' אלוקיך" כמו זה שם שמביא הנר למקום החושך, שהחושך הולך לגמרי ואינו ניכר כלל, כך כשחוזר בתשובה אף שהיה בתחלה מקום חושך, כשמאיר אור התורה או החושך הולך לגמרי. ועוד במקום שבעלי תשובה עומדין צדיקים גמורים אינם עומדים וטעם שבעל תשובה יותר גדול מפני שכבר הכיר חימום והתלהבות עוונות,

חובות ופדוטה

תשובה ופרנסה

חסיד מהסידרו של הצדיק מנדבורנא התאונן לפני רבו, שהפרנסה אינה מצויה בידו ובני ביתו דעבים להם. יעץ לו הצדיק, שיהזור בתשובה בלב שלם, כי אז ירווח לו. תמה החסיד: מה ענין תשובה לפרנסה? הסביר לו הצדיק: במדרש רבה פרשת כי תשא מצינו, שהוציא הקדוש ברוך מטבע של אש מתחת כסא הכבוד והראהו למשה ואמר לו: בזה יתנו. משמע, אוצר של מטבעות מצוי מתחת לכסא הכבוד. והנה אמרו חז"ל: גדולה תשובה שמגיעת עד כסא הכבוד. הרי אם תעשה תשובה, תגיע עד כסא הכבוד, ואז תוכל למלא כיסך מטבעות...